

Daniels bok - Nummer fjorten

Daniel kapittel to – sammendrag og konklusjon del én

Jeff Pippenger

2023-12-09

«I Åpenbaringen møtes og avsluttes alle Bibelens bøker. Her er fullendelsen av Daniels bok.»
Apostlenes gjerninger, 585.

Sannheten som av Johannes blir identifisert som «Jesu Kristi åpenbaring», og som Løven av Judas stamme har åpnet seglene på for sitt folk siden juli 2023, blir fullendt når Daniels bok føres sammen med Johannes' åpenbaring. Daniel kapittel to representerer den annen engels budskap i sammenhengen med bildet av dyret-prøven i de siste dager. Det identifiserer en prøvingsprosess og en bestemt prøvetid.

Tidsperioden og prosessen i Daniels bok kapittel to, fremstilt ved de sytti årene av Daniels fangenskap, var et forbilde på protestantenes prøvetid i Milleritt-bevegelsens historie. Protestantene bestod ikke sin prøvelse og ble Romas døtre. Profetisk sett er en datter et forbilde på sin mor; og Roma er et profetisk dyr. Deres svikt og den påfølgende overgangen til å bli Romas døtre, er et forbilde på prøven med dyrets bilde i vår nåværende historie, for de gikk over til et dyrets bilde. Vår nåværende prøvelsesprosess er derfor fremstilt både ved Daniels sytti år i fangenskap og ved historien om den andre engels budskap under Milleritt-bevegelsen.

I historien om den andre engels budskap, som begynte den 11. september 2001, finnes det en bestemt periode og en prøvelsesprosess som symbolsk er fremstilt som Nebukadnesars billedrøm om dyr; for et rike i Bibelens profeti er også et dyr. Nebukadnesar og den kaldeiske religiøse eliten representerer dem som ikke består prøven, og Daniel og de tre trofaste representerer dem som består prøven. Det kan se annerledes ut, men Nebukadnesars nederlag blir bekreftet i Daniels tredje kapittel.

I prøveprosessen, som er framstilt både i Daniel kapittel én og to, finnes det bestemte profetiske veimerker som svarer til de sannheter som nylig er blitt framlagt i Johannes' åpenbaring. I kapittel én representerte «ti dager» prøvetiden som førte til at Daniel fremviste et vakrere og fyldigere åsyn som følge av at han åt den himmelske kost, mens den andre klassen av evnukker fremviste bildet av dem som åt kongens kost. En konge er profetisk et rike, og profetisk er en konge eller et rike også et dyr. De hvis åsyn åpenbarte følgene av å ete kongens kost, åpenbarte dyrets bilde.

I Daniels andre kapittel ba Daniel om å forstå den skjulte «hemmeligheten» i Nebukadnesars drømmesyn av billedstøtten. Han måtte få vite hva drømmen var, og også hva den betydde. Han representerer dem i de siste dager som søker å forstå de hemmeligheter som er knyttet til avforseglingen av Jesu Kristi åpenbaring, for avforseglingen av Jesu Kristi åpenbaring er den siste profetiske «hemmelighet» som avforsegles før prøvetiden avsluttes. Alle profetene, deriblant Daniel, peker ut de siste dager. Daniels bestrebelse på å forstå «hemmeligheten» var et spørsmål om liv eller død, slik prøven knyttet til dyrets bilde er for Guds folk i de siste dager.

«Herren har vist meg tydelig at dyrets bilde vil bli dannet før nådetiden avsluttes; for det skal være den store prøven for Guds folk, hvorved deres evige skjebne vil bli avgjort.» Manuscript Releases, bind 15, 15.

Daniels bønn, idet han søkte å forstå «hemmeligheten», representerer et bestemt veimerke i Guds folks historie i de siste dager. Daniels bok gir to vitner som stadfester veimerket «bønn» i de siste dager. Dette veimerket er plassert i den tidsperioden som er representert ved det andre budskapet i hver reformlinje.

Den profetiske rammen for begge bønnene er de sytti årene i fangenskap, som som symbol representerer de «sju tider» i 3. Mosebok 26. I Daniel 2, i det første verset, er navnet «Nebukadnesar» fordoblet, og fordoblingen av et ord i Skriften er et symbol på den andre engels budskap.

Det finnes flere henvisninger i Søster Whites skrifter som identifiserer Daniel kapittel tre som et symbol på søndagsloven. Daniel kapittel én har ethvert kjennetegn på den første engels budskap, og vi blir gjort oppmerksomme på at man ikke kan ha et tredje budskap (Daniel kapittel tre) uten et første og et annet budskap.

Prøven med dyrets bilde er av Ellen White blitt definert som den prøven vi må bestå før nådetiden avsluttes, og før vi blir beseglet. Da musikken lød i Daniel kapittel tre, ble nådetiden symbolsk avsluttet, for kapittel tre representerer søndagsloven. Nebukadnesars musikk representerer den melodien som skjøgen i Tyrus da begynner å synge for jordens konger ved slutten av de symbolske sytti årene da hun hadde vært glemt.

Og det skal skje på den dag at Tyrus skal være glemt i sytti år, etter dagene til én konge; ved enden av sytti år skal det gå Tyrus som med en skjøge. Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, så du kan bli husket. Og det skal skje etter enden av sytti år at Herren skal se til Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin horelønn og drive hor med alle kongedømmene på jordens overflate. Jesaja 23:15–17.

Søster White identifiserer de tre engels budskap som tre prøver.

«Mange som gikk ut for å møte Brudgommen under den første og den andre engels budskap, avviste det tredje, det siste prøvende budskap som skal gis til verden, og en lignende holdning vil bli inntatt når det siste kall lyder.» Review and Herald, 31. oktober 1899.

På grunnlag av flere vitner er Daniel kapittel to den andre engelens budskap. Historien om styrkingen av den første engelen frem til dommen er den historien som fremstilles ved de sytti årene av Daniels fangenskap. Rammeverket for Daniels bønn i kapittel to finner sted innenfor de sytti årene, som er et symbol på de «sju tider».

Bønnen i kapittel ni begynner med en direkte henvisning til de sytti årene. Den profetiske rammen for begge bønnene er identisk. De representerer ulike aspekter ved den samme bønningen, men er begge plassert i den samme rammen av de «sju tider», og begge samsvarer med veimerket «bønn» som er plassert i historien til de hundre og førtifire tusen i de siste dager.

Når Daniel ber i kapittel ni, befinner han seg i en profetisk «overgangsperiode» fra Babylons rike til medernes og persernes rike. Dette overgangstidspunktet er også et veimerke, og det sammenfaller også med det samme overgangstidspunktet i den tredje engels bevegelse, når Guds folk dør i gaten som «laodikeere» og kommer ut av graven som «filadelfiere».

Overgangstidspunktet for den første engels bevegelse sammenfaller både med Daniels overgangstidspunkt og med den tredje engels bevegelse, og alle tre er direkte forbundet med «de syv tider» i 3 Mosebok 26. Overgangen fra Filadelfia til Laodikea i den millerittiske bevegelsen fant sted med ankomsten av «nytt lys» om «de syv tider» i 1856, og den påfølgende forkastelsen av «de syv tider» fullstendig i 1863. Daniel i kapittel ni, den første engels bevegelse i millerittenes tid og den tredje engels bevegelse i vår tid har alle et overgangstidspunkt som sammenfaller med hverandre, og alle tre overgangstidspunktene er satt innenfor konteksten av «de syv tider».

I prøvelsens prosesshistorie representerer Daniel budbæreren som blir gitt lyset, hvilket han først deler med sine tre følgesvenner, og således foregriper den profetiske rollen til «Elia», som er «en røst som roper i ørkenen».

«Hemmeligheten» i Daniels bok kapittel to identifiserer at det åttende riket i Bibelens profeti er «av de sju» rikene. Som den første fremstillingen av rikene i Bibelens profeti står det derfor i forbindelse med den siste fremstillingen av rikene i Bibelens profeti, slik den finnes i Åpenbaringen kapittel sytten. Det åttende riket, som er «av de sju» foregående rikene, omtaler overgangspunktet som etablerer det moderne Babylon som den trefoldige forening av dragen, dyret og den falske profet. Nebukadnesars drømmesyn av billedstøtten identifiserer til syvende og sist det åttende jordiske riket i den profetiske historie.

Et rike er et dyr i Bibelens profeti, så sannheten som fremstilles ved Nebukadnesars drøm om billedstatuen, er den første henvisningen til det siste dyret, slik det også identifiseres i Åpenbaringen kapittel sytten. Derfor er Nebukadnesars drøm i siste instans drømmen om bildet av det åttende og siste dyret. Det er drømmen om «dyrets bilde».

Det er i seg selv bekreftelsen på hvor viktig det er å erkjenne overgangspunktet som inntreffer i den tredje engels bevegelse, men «hemmeligheten» er også nøkkelen som sammenfører og stadfester mye av det de foregående artiklene har påpekt om historien som fulgte etter 18. juli 2020. I disse artiklene er det blitt fremstilt at de fire veimerkene i hver av de hellige reformbevegelsene, som er representert ved Daniels sytti år i fangenskap, alltid bærer det samme temaet.

Disse fire veimerkene i Kristi tid var satt innenfor rammen av «død og oppstandelse». Det første veimerket, som representerte utrustningen med kraft til det første budskapet, var Kristi dåp, symbolet på død og oppstandelse. Det andre veimerket, som representerer den første skuffelsen i den historien, var Lasarus' død og oppstandelse. Det tredje veimerket var det triumferende inntoget i Jerusalem, som representerer midnattsropet. Kristus var på vei mot sin død og oppstandelse, og Lasarus, den levende representanten for død og oppstandelse, ledet prosessen. Lasarus stadfester også at under forkynnelsen av midnattsropet blir Guds folk «beseglet».

«Dette kronende mirakel, oppvekkelsen av Lasarus, skulle sette Guds segl på hans gjerning og på hans krav på guddom.» The Desire of Ages, 529.

Det fjerde veimerket for dom var korset, som også var en død og en oppstandelse. Perioden med disse fire veimerkene er representert ved Daniels sytti år i fangenskap.

I millerittisk historie var temaet «dag-for-år-prinsippet», og 11. august 1840 var stadfestelsen av dette prinsippet. Den første skuffelsen var resultatet av en uriktig anvendelse av dag-for-år-prinsippet. Midnattsropet var fullkommengjøringen av dag-for-år-prinsippet i forbindelse med den to tusen tre hundre år lange profetien og den to tusen fem hundre og tjue år lange profetien, og deretter begynte den undersøkende dom da disse dag-for-år-profetiene ble oppfylt den 22. oktober 1844. Temaet for alle de fire veimerkene i millerittisk historie var «dag-for-år-prinsippet». Perioden for disse fire veimerkene er fremstilt ved Daniels sytti års fangenskap.

I kong Davids dager var temaet «Guds ark». Da David ble innsatt i makt, besluttet han deretter å føre arken til Davids by.

Og David gikk fram og ble stadig større, og Herren, herskarenes Gud, var med ham. 2 Samuel 5:10.

Den første skuffelsen var da Ussa syndet ved å røre arken. Det tredje veimerket var da David forstod at Herren hadde velsignet huset til gittitten Obed-Edom, der arken hadde vært oppbevart siden Ussas opprør. David gikk da og hentet arken til sitt triumferende inntog i Jerusalem (bare for at hans hustru skulle gi uttrykk for utilbørlig vrede og «skuffelse» over Davids inntreden). Hvert av disse fire veimerkene er representert ved arken. Perioden for disse fire veimerkene er representert ved Daniels sytti år i fangenskap.

Den 11. september 2001 ble islam i det «tredje ve» løst, og deretter holdt tilbake. 18. juli 2020 var en mislykket forutsigelse om islams rolle. Budskapet som bringer de døde, tørre ben til live, kommer fra «de fire vinder», som er et symbol på islam og representerer Midnattsropets budskap. Den nasjonale undergang som følger den nasjonale frafall under søndagsloven i De forente stater, blir forårsaket av islam i det «tredje ve». Perioden for disse fire veimerkene er representert ved Daniels sytti år i fangenskap.

Den første engels bevegelse representerer den tredje engels bevegelse, og Midnattsropets budskap i millerittisk historie var en korreksjon av den mislykkede forutsigelsen som frembrakte den første skuffelsen.

«De skuffede så ut fra Skriftene at de befant seg i ventetiden, og at de tålmodig måtte avvente synets oppfyllelse. Det samme bevismaterialet som hadde fått dem til å se frem til sin Herre i 1843, fikk dem til å vente Ham i 1844.» Early Writings, 247.

Det samme beviset på et islamsk angrep på Nashville, er beviset på et angrep på Nashville som vil finne sted som respons på håndhevelsen av søndagsgudstjeneste. Den profetiske ånds skrifter slår aldri feil. Forutsigelsen om et angrep på Nashville er fremsatt i Den profetiske ånds skrifter. Nashville-forutsigelsen vil bli oppfylt, men forutsigelsen om angrepet på Nashville vil være basert på en korreksjon av den tidligere mislykkede forutsigelsen, slik det var i millerittenes historie. Den blir oppfylt ved det fjerde veimerket, som er veimerket som representerer «dom».

Jesus illustrerer alltid enden med begynnelsen, og det første veimerket den 11. september 2001 var et angrep fra islam, så ved dommen over søndagsloven vil det komme et islamsk angrep på Nashville. Det kan meget vel omfatte andre mål, men midnattsropets budskap er det budskapet som er en korrigering av det budskapet som frembrakte den første skuffelsen. Den første skuffelsen ble forårsaket av den synd å anvende tidselementet på forutsigelsen, ikke av Ellen Whites ord.

Det er viktig å erkjenne at de fire veimerkene som begynner ved «styrkelsen» av det første budskapet (som i Daniel finner sted ved begynnelsen av de symbolske sytti år), alltid styres av det samme temaet. Hvis du har akseptert 11. september 2001 som en oppfyllelse av profetien, har du profetisk spist «den skjulte boken». Svært få mennesker spiste faktisk den sannheten, men det var noen, representert ved Daniel, som satte seg fore i sitt hjerte at de ikke ville gjøre seg urene ved den babylonske kosten. Likevel finnes det dem som bekjenner å tro at 11. september 2001 var en oppfyllelse av profetien, men hevder at det ikke var islam, men Bush-familien, eller globalistene, eller jesuittene, eller CIA, eller en eller annen kombinasjon av de vanlige aktørene som ofte benyttes av moderne konspirasjonsteoretikere. Som Alfa og Omega fremstiller Jesus enden ved begynnelsen, så dersom vi tar feil om hva som profetisk ble framstilt den 11. september 2001, ødelegger vi vår evne til rett å dele profetiens «sannhets»-ord.

«Styrkelsen» av det første budskapet i millerittisk historie var islam fra det andre ve, og denne styrkelsen var et forbilde på styrkelsen den 11. september 2001, som ble forårsaket av islam fra det tredje ve.

Islam ved det første veimerket identifiserer Islam ved det siste veimerket. Det siste veimerket representerer dommen, og De forente stater dømmes ved søndagsloven. Det er det andre budskapet i Ezekiel i kapittel trettisju som bringer de døde til liv, og dette budskapet er budskapet ved det tredje veimerket, som er midnattsropet. Det er beseglingsbudskapet, slik det er forbilledlig framstilt ved Kristi triumferende inntog ridende på et «esel», et symbol på Islam. Midnattsropets beseglingsbudskap bæres av Islam.

Si til Sions datter: Se, din konge kommer til deg, saktmodig og ridende på et esel, ja, på en eselfole. Matteus 21,5.

Esekiels andre profeti kommer fra «de fire vinder», som også er et symbol på islam. Det er fullstendig avgjørende å være klar over denne sannheten, for budskapet som er Midnattsropet, er budskapet som identifiserer islam fra det tredje Ve som den makten som bringer dom over Amerikas forente stater ved søndagsloven, og frembringer den nasjonale undergang som følger etter forordningen.

De syv basunene i Åpenbaringen var Guds dommer over håndhevelsen av søndagstilbedelse både ved det hedenske Roma og det pavelige Roma.

1. De fire første basunene ble sendt over det hedenske Roma etter at Konstantin håndhevet den første søndagsloven i år 321.
2. Den femte og sjette basun (som også er Islams første og andre ve) var Guds dommer over det pavelige Roma for den pavelige søndagsloven som ble vedtatt på konsilet i Orléans i året

3. Den sjuende basun (som er Islams tredje ve) er den dom som kommer over Amerikas forente stater når de i nær fremtid håndhever søndagstilbedelse.

Islam i det tredje Ve representerer det første veimerket den 11. september 2001. Den mislykkede forutsigelsen om Islams angrep på Nashville den 18. juli 2020 representerer den første skuffelsen, det andre veimerket. Budskapet om Islams «fire vinder», slik det fremstilles i Esekiels andre profeti i kapittel trettisju, representerer Midnattropet, det tredje veimerket, og deretter det fjerde veimerket, oppfyllelsen av den mislykkede forutsigelsen fra 18. juli 2020 ved søndagsloven. Dette er de fire profetiske veimerkene som inntreffer i de hundre og førtifiretusens profetiske historie, slik den er framstilt ved Daniels sytti års fangenskap.

Erkjennelsen av Midnattsropets budskap er et hovedelement i den «hemmelighet» som ble åpenbart forbilledlig for Daniel da han ba om å få forstå Nebukadnesars billedrøm. Hans bønn er et veimerke som er plassert ved slutten av de tre og en halv dagene med død for de to vitner i Åpenbaringen elleve. Daniels bønn fra 3. Mosebok tjuseks, slik den er nedtegnet i kapittel ni, fant sted i Darius' første regjeringsår. Dette plasserer hans bønner ved overgangspunkter.

Vendepunktet i millerittisk historie var 1856, da den millerittiske bevegelsen ifølge James og Ellen White gikk over fra Filadelfia til Laodikea. I det samme året kom «nytt lys» over «de syv tider» i Hiram Edsons artikler i Review and Herald, men i 1863 («syv tider» senere) ble «de syv tider» fullstendig forkastet. Daniel bad «bønnen» som er identifisert som «midlelet» for «spredningen» av «de syv tider» ved overgangspunktet mellom det første og det andre riket i Bibelens profeti.

Tre og et halvt er et symbol på de ett tusen to hundre og seksti årene, som i sin tur er et symbol på de «sju tider». Den 18. juli 2020 manifesterte den laodikeiske bevegelsen Future for America opprør mot Guds befaling om aldri mer å henge et profetisk budskap på tid. Bevegelsen ble da «drept» og «spredt» i gaten i Åpenbaringen elleve, som går gjennom Esekiels dal med døde, tørre ben. Ved slutten av denne «spredningstiden», som også er «ventetiden» i lignelsen om de ti jomfruene, blir de nå kalt ut av sine graver ved «en røst som roper» innenfra «ørkenen» i de «tre og et halvt» dagene.

Slik millerittene til sist erkjente at de da befant seg i «ventetiden» i Matteus kapittel tjuefem og Habakkuk kapittel to, slik må også de «to døde vitner» erkjenne hvor de befinner seg når «røsten i ørkenen» roper. De må erkjenne at de er «spredt». Denne erkjennelsen er et kall til «bønn», men ikke bare bønn; det er et kall til Daniels bønn i 3. Mosebok tjuseks. Uten denne bestemte bønner finnes det ingen vekkelse. Vekkelsen markerer overgangspunktet fra Laodikea til Filadelfia og frembringer det profetiske fenomen at den åttende er av de sju, slik det bekreftes av Nebukadnesars bilde i Daniel kapittel to.

Når den bønner om omvendelse og bekjennelse er fullført, er løftet at Gud da vil komme sin pakt i hu og samle sitt spredte folk. Esekiels første profeti samlet benene, og deretter forvandlet hans profeti om de «fire vinder» de nyfødte «Filadelfiere» til en mektig hær ... en mektig hær som, ifølge Åpenbaringen elleve, deretter skulle bli «løftet opp til himmelen» med en «sky av engler». De er da Herrens «banner».

«Hemmeligheten» i Daniel to, slik Løven av Judas stamme nå åpenbarer, bekrefter fenomenet med «det åttende av de sju» ... og hvert annet profetisk element i Daniel to er i samsvar med den profetiske rekkefølgen for de to vitnene i Åpenbaringen elleve. De to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve blir «løftet opp som et banner» i den samme «time» som søndagsloven inntreffer, for de blir løftet opp ved det «store jordskjelv» i Åpenbaringen kapittel elleve. Det «store jordskjelv» ødelegger en tidel av byen, og De forente stater er den fremste kongen blant de «ti konger», slik Frankrike var det da «jordskjelvet» under den franske revolusjon utslettet Frankrike til oppfyllelse av Åpenbaringen kapittel elleve.

Den fullkomne oppfyllelse av det jordskjelvet fullbyrdes over «jord»-dyret, og søndagsloven i jorddyrets rike frembringer en rystelse. Den fullkomne oppfyllelse av «jordskjelvet» i Åpenbaringen elleve er søndagsloven, når «jord»-dyret blir «rystet», og nasjonalt frafall blir etterfulgt av nasjonal undergang. I den stund blir de to vitnene «løftet opp som et banner». De «stiger opp til himmelen i skyene», slik Kristus steg opp til himmelen for siste gang. Hans siste ord til disiplene, som er et forbilde på Guds folk i de siste dager, og som også skal løftes opp til himmelen som et banner, er nedtegnet i Apostlenes gjerninger.

Og han sa til dem: Det er ikke deres sak å kjenne tider eller timer som Faderen har fastsatt av sin egen myndighet. Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner både i Jerusalem og i hele Judea og Samaria, og helt til jordens ende. Og da han hadde sagt dette, mens de så på, ble han løftet opp, og en sky tok ham bort fra deres øyne. Apostlenes gjerninger 1:7–9.

De som skal være «banneret», må vende seg bort fra anvendelsen av «tider og stunder», dersom de vil motta Den Hellige Ånds kraft til å fullføre «bannerets» gjerning.

Den «hemmeligheten» som ble åpenbart for Daniel i kapittel to, er hemmeligheten i Jesu Kristi åpenbaring som blir avforseglet like før nådetiden avsluttes. Denne «hemmeligheten» omfatter «den skjulte historien» til «de sju tordener». Denne historien er oppbygd på det hebraiske ordet som ble dannet ved å føre sammen den første, trettende og siste bokstaven i det hebraiske alfabetet. Når disse bokstavene føres sammen, danner de det hebraiske ordet «sannhet». Jesus er «sannheten», som også er den Første og den Siste. Disse tre bokstavene fremstiller strukturen i enhver stor reformbevegelse, for de fremstiller den første, andre og tredje engel. De fremstiller den tredelte renselsesprosessen som i Daniels bok kapittel tolv beskrives som «renset, gjort hvite og prøvd». Denne tredelte prøvelses- og renselsesprosessen har i over to tiår blitt framholdt av Future for America, men den er nå blitt identifisert som å representere en «skjult historie» innenfor de hellige reformlinjene. Denne «skjulte historien» er den fullkomne oppfyllelsen av «de sju tordener» som har vært forseglet inntil nå, like før nådetidens avslutning.

Det har lenge vært forstått at De syv tordener representerer en «fremstilling av hendelser som fant sted under den første og den andre engels budskap», og at de også representerer «framtidige hendelser som ville bli åpenbart i sin orden». Det er nå blitt åpenbart gjennom åpenbaringen av «sannhet», at de siste tre veimerkene i en reformlinje er De syv tordeners «skjulte historie». Disse veimerkene begynner med den «første» skuffelsen og ender med den «siste» skuffelsen. Det

midterste veimerket er Midnattsropet. Den første skuffelsen markerer begynnelsen på «ventetiden», som ender ved Midnattsropet. Midnattsropets budskap ender ved «dommen», hvor den siste skuffelsen markeres.

Den første skuffelsen i Daniels bok kapittel to var Daniels erkjennelse av at han var blitt satt under en «dødsdom». Deretter ba han om «tid», og markerte således begynnelsen på «drøyningstiden». Dette førte til hans forståelse av «hemmeligheten», som er midnattsropets budskap, og dette ble deretter framlagt for Nebukadnesar, slik at han kunne «dømme» Daniels budskap.

Nebukadnesars «dom» over drømmen og tydningen som Daniel framla, markerer det tredje av de tre veimerker som representerer de sju tordeners «skjulte historie». Denne dommen tas også opp igjen i Daniel kapittel tre, som representerer det prinsipp som fast anvendes i Daniels og Åpenbaringens bøker, nemlig prinsippet «gjenta og utvide».

Vi vil behandle kapittel tre i den neste artikkelen, men det er verdt å påpeke her at dommen ved det tredje veimerket i kapittel tre identifiserer den siste skuffelsen, som var forbilledliggjort ved den første skuffelsen. Den «skjulte historien» om de sju tordener identifiserer tre veimerker, som begynner og ender med en skuffelse. I Daniel kapittel to er den første skuffelsen knyttet til et «dødsdekret» fra Nebukadnesar, og i kapittel tre er den siste skuffelsen knyttet til enda et «dødsdekret» fra Nebukadnesar.

Den «skjulte historien» til de «to vitner», som representerer bevegelsen Future for America, representerer skuffelsen den 18. juli 2020. Da begynte «ventetiden», slik den er fremstilt ved «tre og en halv dag» i Åpenbaringen kapittel elleve. Oppvåkningen og oppstandelsen til dem som ble «drept på gatene» av dyret som steg opp fra «avgrunnen», er særskilt beskrevet i Guds profetiske Ord; men på et enkelt nivå, når de to vitnene våkner, forstår de «hemmeligheten» som er fremstilt i Daniel kapittel to.

Den «hemmeligheten» er budskapet om midnattsropet, som de deretter forkynner inntil Daniel kapittel tre, når den snart kommende søndagsloven inntreffer, og den siste skuffelsen inntreffer. Den første skuffelsen ble erfart av dem som fremstilles som «Daniel» den 18. juli 2020. Den siste skuffelsen erfares av lederen for de «ti konger», som er De forente stater, idet nasjonalt frafall innleder nasjonal undergang fra islam.

Vi vil fullføre sammendraget og konklusjonen av Daniel kapittel to i den neste artikkelen.

«Satan har tatt verden til fange. Han har innført en avgudssabbat og tilsynelatende gitt den stor betydning. Han har stjålet den kristne verdens hyllest bort fra Herrens sabbat og overført den til denne avgudssabbaten. Verden bøyer seg for en tradisjon, et menneskebud. Slik Nebukadnesar reiste sitt gullbilde på Dura-sletten og således opphøyet seg selv, slik opphøyer Satan seg i denne falske sabbaten, som han har stjålet himmelens kjennetegn til.» Review and Herald, 8. mars 1898.